

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1-ső szám. — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bétyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT

VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorágyi-utca
1. szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábos petsor tér-
fogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
utján 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Március Idusán.

Istenség eszméje emelte fel az embert a porból, az erkölcsi élet nemes, tisztább régiókba nyúló magaslatára, de hogy ezen a magaslaton megmaradhasson, hogy onnan le ne sülyedjen a szolgaság aljasságába, ahhoz egy másik földi istenség eszméje kellett: *a szabadság!*

Mint egy felsőbb eszmény lebegett örökké az öntudatos emberiség előtt, inspirálva azt az emberi jogok más-más formájú megnyilatkozásának küzdelméért.

A görög a szabadságot az állam szabad voltába kereste, a római a szabadságot a rabszolgaság felett uralkodó polgár-jogban, s szabadság érzete e büszke szóban nyert röpke kifejezést: „civis romanus sum“! A kereszténység az Isten előtti egyenlőségből vezette le szabadságtanait, a középkor a kiváltságokban látta elég tévesen a testületi szabadság eszméjét, s mindezek felett mint egy tisztult eszmény emelkedik ki a ködszerű fogalom homályából az ujkori forradalom gyermeke, ujszülötte, a szabadságnak az az eszménye, a mely az *egyéni szabadságnak* ad létjogot, megteremtve a lelkiismereti szabadságot, a gondolat-, s szólásszabadságot, a szabadsajtót, a politikai egyenlőséget, a szolgaság rabbillenseit összetörő politikai és egyéni szabadságjogokat, és a jogért való nemesebb, tisztultabb küzdelemben megnyilatkozó testvériséget.

Igen! Szabadság! egyenlőség és testvériség, erkölcsi szentháromság, a melynek aegise alá került hazánk is, midőn 1848-ik év március 15-én az ujkori forradalmak szülötte áttörte a rendiség sötét kárpitját, s hazafi érzésekkel eltelt lelkeket magával ragadta a maga szent eszményei felé.

Ez a nap örökké a nemzet legnagyobb napja marad, a melyen áhitat, hála és lelkesedés szállja

meg minden magyar ember lelkét, s a lélek-emelő hangulat magas szárnyalását csak emeli ama a történelemben páratlanul álló jelenség, hogy a szabadság eszméi, mintegy kisdedek keresztelője nem volt vérkeresztés, hanem a béke, a győzelem babéros ünnepe, a mely a forradalom békés emlékünnepevé lett.

Március Idusán tehát méltán ünnepelhetünk, és kell is, hogy ünnepeljünk évről-évre, mert bár a keresztelő vértelen volt, az ujszülött megtartásáért később mégis sok vér folyt. A világ hatalmasai akarták kipusztítani, halálra keresték, de a gyermek erősebb volt a legerősebbeknél, s ma már megdzett, megerősödött uralmát ünnepelehetjük.

Am a szabadság soha sem volt annyira erős, hogy a zsarnokság hatalma nem érzett volna kedvet békóba verni. A szolgaság soha sem szünt meg kísérteni, sőt tán a mai világban épen nem egyszer van alkalmunk a fehér rabszolgáknak nagy táborában gyönyörködni, kik erkölcsi rabságukban milliószor vandallabb képet nyújtanak a régi fekete rabszolgáknál.

És ép azért, hogy a szolgaság szelleme ne győzhessen, hogy a szabadság uralmát megtarthassa, hogy ez alkosson, teremtsen, fejlessen, s ott, a hol szent eszményei veszélyeztetve vannak, romboljon, kell, hogy e nap minden évben igazi nemzeti ünnep legyen, a melyen a márciusi eszmék oltárára helyeztessenek, ott imádatunk tárgyai legyenek, s újra- és újra megesküdjünk, hogy „rabok tovább nem leszünk!“

Nem leszünk! A magyarok Istenére esküszünk!

A míg nemzetünk kebelében a szabadság eszméje élni fog, nem lehet félteni attól, hogy függetlenségének szent ügye elbukjék, hogy al-

kotmánya esorbujjon, hogy a politikai rabszolgaság, az egyéni szolgálalkúság, a társadalmi demoralisatio fertőjébe belebukjék, abba elmerüljön, megsemmisüljön.

Az a nép, a mely a szabadság palladiumára nem óhajtozik, az a nép meg sem érdemli, hogy léte legyen.

Hazánk nagyságának, létének titka mindig, és a történelem minden korában a szabadság eszméjének fenntartásában rejlett, és így a multak tanulsága is arra utal, hogy legyünk hívek március Idusának eszméihez!

És mi a sajtó emberei, kik a szabad szó keresztelőnapját ünnepeljük e szent napon, felhívunk újra és újra mindenkit, hogy velünk együtt esküdjék a nagy költővel:

*A magyarok Istenére esküszünk,
Hogy rabok tovább nem leszünk!*

Diszpolgárok.

Rimaszombat város képviselőtestülete március 11-én közgyűlést tartott, melynek tárgysorozatát különösen érdekessé tette az, hogy Török János képviselőtestületi tag ékes szavakban előadott indítványa folytán *Hámos László* főispánt és *Bornemisza László* alispánt egyhangu lelkesedéssel Rimaszombat város diszpolgáiraivá választották. Az illető oklevelek kiállításával s küldöttségileg való átadásával a városi tanácsot bízták meg.

A szép kitüntetésben részesült férfiak huzamosabb idő óta megyénk vezérő egyéniségei Oly körülmények között, midőn a főispáni hatalomnak tulkapásai felett az ország közvéleménye több ízben jogos bírálatot mondott, Gömör megye valóban szerencsésnek érezheti magát akkor, midőn a magas kormány képviselőjeként oly férfit tisztelhet közigazgatása és politikai kormányzása élén, ki a megye belső békéjének megővésére törekszik, kinek tapintatos modora megakadályozta a pártszenvédelek ki-

T Á R C Z A.**A legénybolondító.**

Irta: NOVEK BÉLA.

Nem volt párja Simon Juliskának az egész vidéken. Ej fekete szeme gyémántként ragyogott: Piczi piros szája, mint az érett eseresznye, arca fehér mint az alabástrom, s baja sötét, mint a holló. S ez a szép fej karesu, magas termeten, mint a liliomszál hajladozott. Hej! de sok legény volt bolondja a szemének, a szájának, hajladozó termetének. Nem is volt jó azokba a szemekbe hosszat, belenézni, ésbontó a kaesintása; s a szájának mosolygása, hej! de sokat bolondtá tett.

Büszke is volt rá az apja Simon János uram. De hogy hagyta volna, hogy dolgozzék. Az a puha kis kéz elvesztené fehérségét, az a fekete szem fényességét; meghajolnék az a termet, nem tudna oly egyenesen, olyan ésbontóan járni. Hej! de rosszul tette Simon uram, meg is bánta.

Az a szép leány ugy esalagatta, ugy esábitgatta a legényeket; s a kire ő kivetette a hálóját megfogódzott benne. De sok legény apja, anyja siratja már azt a leányt, mert miatta lett esavargó a fiokból; hej! de sok leány átkozza már, mert miatta lett hűtlen a szeretője. De Simon Juliska föl sem veszi. Csak azért is! Ki parancsol neki? Hej Juliska lesz még idő, nem fog úgy ragyogni az a szempár, fogsz még te sirni is.

Gyári munkás volt az öreg Simon János. Megkereste családjának a kenyeret becsületesen. Jó is lett volna, ha el nem kellett volna neki menni, ha egy hónapra át nem

teszik egy más gyárba dolgozni; de hiába szegény ember volt, menni kellett. Rá is bízta a leányát az anyjára; — Aztán anyjuk ennek a leánynak valahogy ne adj nehéz munkát dolgozni; hadd mulasson, míg fiatal.

S a szegény öreg asszony meg is tette, maga dolgozott a leánya helyett. S az a leány tovább bolondított.

Mulatság volt a gyárban. A hivatalnokok adtak nyári mulatságot. Elment oda Juliska is megnézni a tánczot, hallgatni a cigányt, kaesintgatni a bolondjaira.

Az egész vidék színe java, fiatalja, mind az urak ott voltak.

— Ki az a szép leány ott a munkások között te Pali? — kérdi egy esinos, magas, larna fiu jó barátját, egy gyári hivatalnokot.

— Ne nézd meg azt Pista, elbolondit, felszűsz vele. Munkás leány külömben. Igaz-e, hogy itt is láthatsz megnézni valót?

— Istenemre esinos leány, érdemes reá, hogy bolonduljon utána egy kissé az ember.

— Felszűsz vele, elbolondit, ne nézz reá.

— Engemet? Nem született olyan leány a világon.

Fogadjunk, hogy két hét alatt kedvesem lesz.

— Ha magad akarod bajodat, nem bánom, áll a fogadás egy muriba Két hétig nálam lakol.

— Jól van, elfogadom a meghívást. Sajnálak fiu, fizetsz!

S a szép leány már észrevette, hogy róla beszélnek. Illesztgeti a termetét, mosolyog, kaesintgat. Hej! bár sohse kaesintgatott volna! Szép leány volt, hamis leány volt.

Egyszer volt csak igazi a mosolygása, egyszer mondta igaz szívből „szeretlek“. Meg is bánta.

Csernay István a nagy nőesábitó kivált a társaságból s egyenesen hozzája jött.

— Hol termettél szép galambom! — kérdezi.

Juliska meg kaczkiasan, menyeeskésen visszavágja;

— Hej! Rózsabokorba jöttem a világra,

Nem dajkált az édes anyám hiába. —

— De nem ám! Szép vagy lelkem, mint a rózsabimbó. Kár tenéked itten elhervadni. Finom virág kár a mezőre, üvegházba való. Durva kezek között kár tenéked elsatnyulni. Gondos kertész kell az ilyen szép rózsának. S megesípi a leány gömbölyű orezáját S az a leány debogy bánja. Tetszik neki az a beszéd. Olyan szépen tudja mondani az a szép ur, csak ugy ropes a szíve örömben.

— Kár tenéked ilyen ruhába járni. Szép vagy így is, de szebb volnál drága selyem ruhában, arany gyűrű az ujadon.

— Nines a faluban olyan legény, a ki nekem ezt megadná. —

— Hiszen válogathatsz te az urakban is. A szemnednek esillogása, látod nekem is a szívembe nyilallott; a szádnak a mosolygása engem is részeggé tett. Gyere hozzám, legyél az enyém, én megadom mindezt neked, s nem kérek mást, csak hogy szeress engem.

S az a leány mind elhiszi. Szemei merengve néznek a távolba, látja magát selyemben, aranyban. Igaz is! Arany keret a szép képnek! Szegény leány.

— Hát nem felelsz? Pedig látod én nagyon szeretlek! Hát nem szeretsz? Oly szép volnál szép ruhában, aranyos ruhában. Felelj hát! —

Eredeti GUBICZ-ekék.

RAKTÁR: Rimaszombathban KOHN ALBERT fakereskedésében és BRAUN ZSIGMOND vaskereskedésében.

gyártására Magyarországon egyedül jogosult

DETRICH GYULA

gép-, talajmívelési-eszköz és ekegyára

(Rákospalota, Batthány-utca 5. sz.)

Állandó nagy készlet eredeti Gubicz egy és többvasu ekékben, ekerészekben és mindennemű talajmívelési eszközökben.

— Arjegyzék szivesen küldetik. — 4-10

fejlődését s a társadalmi élet ellentétés érdekeinek összesimulására is jótékonyan hat s miután eddigi minden irányu ténykedése azt bizonyítja, hogy Rimaszombati város érdkeit is szíven viseli, ez elismerésre méltó érdemekkel szemben a város képviselőtestülete azzal fejezi ki köszönetét és halálját, hogy a derék főispán, Hámos László diszpolgárai sorába iktatja.

Együttal megragadta az alkalmat arra is, hogy az érdemekben nem kevésbé gazdag Bornemissa László alispán, ki díszes állásában, mint a megye első közigazgatási tisztviselője immár tíz év óta úgy is mint hivatalnok, úgyis mint a társadalmi életnek egyik vezér egyénisége közhasznú és áldásos tevékenységgel működik, szintén megítélhesse a diszpolgári oklevéllel.

A kiváló férfiak kitüntetése megyszerte öszinte örömet és meglepedést kelt.

Fehér kereszt.

A „Fehér kereszt” gömői fiókja f. hó 10-én tartotta Rimaszombati ez évi közgyűlését szokatlan nagy közönség jelenlétében, a mely között ott voltak a tisztikar részéről Bornemissa Lászlóné elnök, Hámos László elnök, Máriaassy Lászlóné alelnök, Kern Adolfné igazgató, Dr. Szeless Ödön titkár, Eperjessy József pénztárnok, az igazgatóság részéről Hámos Lászlóné, Ethey Aranka, Lichtschein Adolfné, Lukács Gézané, Molnár Józsefné, Marton Jánosné, Marikovszky Istvánné, Stolcz Mártonné urhölgyek, továbbá Bornemissa László, Szabó György, Baksay István, Józsa Antal, Molnár József urak, a tagok közül, Frank Adolfné, Máriaassy Margit, Máriaassy Ida, Hevessy Mara urhölgyek, Bornemissa István, Sárkány Imre, Komáromy István, Diószeghy Zsigmond, Szecsényi Árpád, Tornóczy György s mások.

Bornemissa Lászlóné elnökön felkölt szellemű szavakban üdvözli a közgyűlést, köszönetet mond a megjelenteknek a nemes ügy iránt tanúsított érdeklődésért, s kéri a jelenlevő elnököket, hogy a közgyűlés vezetését szíveskedjék átvenni.

Hámos László elnök a maga részéről is szívélyes szavakban üdvözölve a jelenlevőket, előadja, hogy a közgyűlés egybehívását szükségessé tette, sok fontos intézkedés sürgetése, úgy a gyűjtött nagyobb összegeknek a fiókegylet pénztárába való beszolgáltatása, az elszámolás, a taggyűlés szélesebb körre való kiterjesztése, az igazgatóság kiegészítése, s kivált Stefánia ő fensége az özvegy trónörökösne által az egyesület egyes tagjainak külföldi kitüntetések átadása, végül bejelentése annak, hogy Stefánia ő fensége a gömői fiók védnökönjévé Lujza Coburg hercegnő ő fenségét nevezte ki. Az éljenzéssel fogadott bejelentés után főispán felkérte az egyleti titkárt, hogy terjessze elő évi jelentését, mire

Dr. Szeless Ödön egyleti titkár a következő jelentést adta elő nagy figyelem között:

Tisztelt Közgyűlés!

Nem sokkal több mint egy félve, hogy a nemzeti missió egy újabb diós zászlaját bontottuk ki, egy zászlót, a melyen egyesületünk jelvénye a „Fehér-Kereszt” ragyog, mint a segélyt nyújtó szeretet symboluma egy nemes, jótékony, szent cél érdekében, megmenteni a társadalom részére szerencsétlen anyákat, a pusztulás veszélye kitétt eszesemőket, segítő kart nyújtani az elhagyott árváknak, egyszóval védeni a gyermeket, s a büntelen anyát.

Egy óriási erkölcsi probléma áll tagadhatatlanul velünk szemben e kérdésnél, a melyet a magasabb etika ezer fegyverével ostromolhatunk, de ezer szavával diósíthatunk is, s szemben áll a nagy nemzeti eszme, a maga gyakorlati követelményeivel, megmenteni a legfőbb nemzeti erőt az „emberben”. Hisz a nagy Széchényi is mondta, hogy pusztulunk, veszünk, s nemzeti erőnk fenntartására még a halálra ítélt apagyilkosnak is meg kell kegyelmezni. Annál inkább szent, magaslatos hivatás a gyámoltatás hiányában biztos pusztulásnak kitétt árvák, elhagyott gyermekek megmentése a szeretett haza javára, erősíteni a nemzetet, szolgálni a magasabb erkölcsi köve-

— Most nem . . . sokan vannak . . . majd más-kor . . . talán később . . .

És azóta minden este a kert alján várja kedvesét azt a szép, nagy urat, a ki majd vesz neki selyem ruhát, arany gyűrűt. De meg aztán ő még olyan szép urat soha sem látott, olyan kedvesen beszél, olyan szépen susog neki. Szereti is nagyon, majd az őszön el is veszi, azt ígérte, s lesz majd neki szép ruhája. S szegény leány mind elhízi, úgy szereti azt az urat. Nem kacintgat már másokra; nem mosolyog, csakis reá, s piczi szája esőköket is osztogat már.

Az egész talu róla beszél. Bánja is ő! Van már neki szép kedvese, nagy ur, a ki majd őt el is veszi.

Szegény Juliska el is bukott, hiszen őt el veszi az a nagy ur . . .

És egy este várja, várja szép kedvesét, de hiába várja. Jaj! Istenem! Csak nem beteg?

Dehogy beteg, dehogy beteg. Nézd meg magadat szép Juliska, nem csillog már egy a szemed, nem mosolyog egy a szájad, te vagy beteg, nagyon beteg.

S másnap reggel, a mint künn áll a kapuban, szép kocsi megyen el előtte és benne ül az a szép ur, a ki majd vesz neki selyem ruhát. Várja, hogy megáll a kocsi, s őt is majd felveszi reá, magához. De nem áll meg, s az a szép ur oda kiált az egész falu hallatára:

— Szervusz szép szeretőm — és megy tovább, vissza sem néz.

Szegény Juliskának jaj de a szívébe nyilallott ez a szó! Jaj de fáj az a b széd! Várja, várja, hogy vissza jön. Vissza sem néz.

És a szép Simon Juliska betántorog az ajtón, be a szobába s ott szíve úgy fáj, oly nagyon fáj, majd meghasad. Észébe jut sorsa. Hát megcsalta őt az, a kinek egyedül nem hazudott, a kinek feláldozta becsületét? Úgy elszorul szegény szíve, forog vele ez a világ. Künn kaczagnak a lányok. Jaj! Jaj! Összerogy és végig esik a szoba padlóján. — — —

Simon János uram jön haza felé. Már az uton meghallotta, hogy az ő szép leánya miképen járt, hogy oda van a becsület.

telményeit, társadalmi védelemben nyújtani a földi malasztot, a mely a társadalmi bélyeget is sokszor segít jótékony kézzel lemosni.

Az emberi szív megdöbben, a hazafi lelkét az aggodalom sötét szelleme szállja meg, ha reá gondol, hogy a haza földje évente egy borzadályt keltő nagy esatér, a melyen a pusztulás halálfejes kaszásai és rozszellemei aratják a diadalukat, a melynek nyomán évente 300 000 öt éven aluli gyermek kerül hant alá, a korai sirba.

Borzadály fut át lelkünkön, ha az ellenséggel vívott harcokban 20 000 honfi, derék bátor katona, hadfi takarja a csatatér, s majdnem ezínikus hidegséggel veszszük ezek ellenében azt a körülményt, hogy a leküzdhető halállelenség esataterén évente 300 000 gyermek hull el, és elpusztul velük a nemzet erősségének egy hatalmas jelenbeli, s még hatalmasabb jövőbeli része.

Hogy mit jelent 300 000 ember, ahhoz gondoljuk meg, hogy mikor Árpád apánk Etelkőből bejött 300 000 emberből állott a nemzetnek honfoglaló csapatja.

A gyermekek védelme, tehát nemzeti ügy, s az ahhoz fűződő nagy érdekek megis teszik hatásukat, a haza szent ügyéért lelkesedni tudó magyar társadalom mindig és mindenütt rokonszenven viszhanggal fogadja a „Fehér-Kereszt” által kifejtett törekvésekhez hasonló aktiókat.

A főváros és vidék csatlakozik lelkesen a szent ügyhöz.

Ő Felseggek szeretett királyunk, és rajongásig imádozt királynénk indulnak elő a szent jelszóval, őket követik szép egyenlőségben az uralkodó ház, a főpapság, az arisztokrácia, a földbirtokos, polgárossztyál, egész nemzetünk színe-java, gazdagja és szegényje, mind jobban és jobban csatlakozik a szent ügyhöz. Kötelességünk az egyesületnek bejelenteni, hogy az egyesület a kezdet nehézségeivel küzdve már ma 10 000 anyát s ugyanannyi gyermeket vett oltalmába, s ilyen kezdet mellett mily lélekemelő képe a jövő fejlődésnek bontakozik ki reményeink még ösmertelen ködfátyolképei közül.

Kötelességünk az egyesület iránti bizalom emelése végett bejelenteni, miszerint az egyesület 1894. évi jövedelme a központban 25.612 frt 35 krt tett ki, hogy az állami hozzájárulás évi 5000 frtot tesz ki, a belügymiszter 63.005-ik sz. 1894. évi rendeletével kimondotta, hogy a tápdíjak a lelenzettek pedig előlegképen a belügyi tárcza terhére az állampénztárból fognak fedeztetni, mi által megadottat a lehetőség minden, a „Fehér-Kereszt” védszárnyai alá menekülő gyermek megmentésére.

Hogy a „Fehér-Kereszt” egyesület egyes körökben milyen mély, benső rokonszenvel találkozik, hivatkozunk arra, hogy a lelenzettek egylet 20.511 frt 50 krt adott a „Fehér-Kereszt”-nek, özv. Thurn Jánosné, 120 000 frtot, Husé Stefánia francia születésű hölgy 30 000 frtot, s mások hasonló szép összegeket adományoztak anyaegyesületünknek.

Megemlítendőnek tartjuk, hogy az egyesület a központi gyermekmenház mellett legközelebb 4—5 vidéki városban akar menházakat a központi pénztárból felállítani.

És most ösmertetve anyaegyesületünket, kötelességünk annak gömörmegei, rimaszombati fiókjára átmenni. Tudva levő, hogy a gömői fiók a Rimaszombati és Vidéke nőegyesülettel karöltve jött létre, a mi azt jelent, hogy a nőegylet tagjai egyuttal tagjai a „Fehér-Kereszt”-nek, s ennek célját anyagilag és erkölcsileg támogatják.

Mindenesetre érdem illeti a fiókegylet létesüléseért elsősorban a nőegyletet, tisztikarát, élén Bornemissa Lászlóné urnóval, Sárkány Imre akkori jegyzőt, Bornemissa László alispánt, Szabó György polgármestert. A vármegyének alispánja, székvárosunk polgármestere a város nagyobb fokú támogatását helyezték kilátásba az alakuló közgyűlésen.

Egyesületünk védnökönje Stefánia özvegy trónörökösne ő fensége, lelkesültséggel értesült a gömői fiókegylet létrejöttéről, tudomást szerzett a központi elnökség, névleg Tabódy József es. és kir. kamarás utján azon kiváló buzgalomról, a melylyel általában a fiók alapítása körül Gömörmege-közönsége kitünt. Megelégedésének látható jeleit is adni kívánta, és ez időszerint saját

— Megölöm azt a leányt, megölöm.

Hamarább kellett volna meggondolni Simon uram, hogy a leány csak egyszer botlik és akkor elbukott örökre. Hamarább kellett volna meggondolni.

A faluban végig szemébe kaczagnak, ujjal mutogatnak reá.

— Megölöm azt a leányt megölöm.

Benyit a szobába, ott fekszik az ágyon, szegény leány sötét szeme nem ragyog már, cseresnye ajka nem mosolyog többé. Olyan szelid, olyan halavány, mint egy bűnbánó Magdolna. Az ajtó nyílásra oda néz, fátyolozott homályos tekintetével. — Apám!! Apám! s szavai zokogásban vesznek el.

Öld meg hát vén ember a leányodat! Hervadt róza, nem kell neki csak egy kis gyenge szellő s leesnek szirmai. Hej! könnyű azt kimondani, de mikor az a bogárszem oly bűnbánólag tekint felé, mikor az a piczi száj oly esdőleg kérni látszik, mikor az a halavány arc sápadtságával, beesettségével hirdeti, kéri: „Ne bántsd, megbűntetett már engemet az Uristen”!

S az öreg Simon észre sem veszi, csak könyg gyűlik a szemébe. Oda rohan a leányához, reá borul, zokog, zokog s úgy ismételteti:

— Gyermekem . . . gyermekem . . .

— Kedves Apám! . . . bocssás meg . . . én . . .

öt . . . nagyon . . . sze . . . re . . . tem . . .

Mindég lasabban, mindég elhalóbban szólnak ajkai s végre elhallgat.

S az öreg tovább beszél:

— Ne félj leányom, jobban leszel. Elmegyünk innen messzire, jobb vidékre. Hiszen úgy szerettek! Veszek neked selyem ruhát, arany gyűrűt; lovat veszünk, befogjuk a szép aranyos hintóba, benne ül majd az én Juliskám, mint mennyaszony, . . . fehérben . . . selyemben, Ugy bizony!

S az a leány csak nem felel . . . Rázza, költögeti, csak nem felel.

Szegény öreg! Hozathatod már a lovakat, befoghatod, buzzák majd a szép aranyos koporsót, benne lesz egy fehér halott . . . fehérben . . . selyemben . . .

aláírásával és peesétjével ellátott diszoklevelekkel tüntette ki Bornemissa Lászlóné elnököt, Hámos László elnököt, Sárkány Imre nőegyleti akkori jegyzőt és Szabó György polgármestert.

Fiókunk gyermekkorát éli még ugyszólván és mégis egy évi fennállása óta részint a tagok hozzájárulásából, részint egyesek nagylelkű adományaiából már is szép tökével rendelkezik.

A nemeslelkű adakozók közül különösen kiemeljük: Heinzelmann Alfrédot 2000 frttal, Gróf Andrássy Dénes és neje ő méltóságai 500—500, összesen 1000 frttal, Hámos László 200 frttal.

A legszebb szavaknál is ékebben szólnak e tettek, s a közgyűlés mindenestre nagy lelkesedéssel fog hozzájárulni, hogy a nemes adakozóknak jegyzőkönyvi köszönet szavazzassék. Ezen indítványt az elnökség a tárgyalás során külön is elő fogja terjeszteni.

Örömteljes kötelességet végeztünk, midőn bejelentjük, hogy Stefánia főhercegnő, feledhetlen trónörökösünk özvegye, a bérezes Gömörvármegye iránt kiváló rokonszenvenek adott kifejezést, fiókegyletünknek kiváló kitüntetésben részesítette, midőn Lujza ő fenségét, Szász Coburg Gotha kir. hercegnőt kinevezte a gömői (rimaszombati) fiók-egylet védnök-helyettesévé, mit ő királyi fensége fiókunk és vármegyénk, székvárosunk iránti nagy rokonszenven jelel elfogadni kegyes volt, és bizonyára az ő védszárnyai alatt fiókunk a virágzás, a fejlődés legszebb korszaka elé nézhet, mert nemesak a királyi fensége házhoz tartozandósága, nemes, jótékony lelkülete, hanem az őt Gömörmegehez csatoló kötelekek is elő fogják segíteni, hogy fiókunk nemesak a vármegye közönségének ereje, hanem a központ hathatós támogatása által is fejlődjék.

Fejezzük ki tiszteletteljes hódolatunkat ezuttal felállással s kiáltunk reá háromszoros éljenzéssel!

Kötelességünk lesz egyuttal indítványozni, miszerint elnökségünk bizassék meg, hogy az egyesület nevében a kitüntető kinevezést Stefánia ő kir. fenségének feliratilag megköszönje, Lujza kir. hercegnő ő fenségét, mint fiókunk hódolattal tisztelt új védnökönjét feliratilag üdvözölje, esetleg a diszoklevelet küldöttésegileg átadja.

Midőn a multa vonatkozólag így röviden leszámoltunk, kötelességünk egyuttal a jövőbe is biztos kézzel mutatni. Küzdelmünk nemes feladata nem lehet más, mint egy megyei gyermekmenház léte itése.

A cél az elmondottak után elég lelkesítő, hogy fehérekerteszen neuzéi zászlónk alá gyűljön Gömör, Rimaszombati minden lelkes honleánya asszonya, férfia kikben nem halt ki a hit magasabb ideálok földi megvalósításának nemes munkája iránt.

Nagy, nemes támogatásra nyílik itt tér vármegyénknek, székvárosunknak, nőegyletünknek, jótékony humánus testületeinknek s higyjük, hogy reményünk nem lesz csalóka álom. Most pedig lelkesedve célunkért, kiáltunk, éljen Stefánia kir. fensége, egyesületünk védasszonya, éljen Lujza kir. hercegnő ő fensége fiókunk védnökönje, éljen Bornemissa Lászlóné elnök, a felkölt szellemű hölgyek e szép szövetsége, és éljen végre zászlóhordójuk Hámos László elnök.

Eljenek!

Az éljenzéssel fogadott jelentés után Hámos László főispán indítványozza, hogy Stefánia főhercegnő és Lujza kir. hercegnő ő fenségeik feliratilag üdvözöltessenek, s a feliratot esetleg egy küldöttéseg nyujtsa át, a mi általános lelkes visszhangra talált és elfogadott.

Hámos László főispán ezután kiosztja a diszokleveleket.

Gróó Vilmosné urhölgy távozása folytán megüresedett igazgatói állásra Kern Adolfné lett ezután megválasztva.

Intézkedés történt az egyletnek minél szélesebb körben leendő kiterjesztése tárgyában

Hámos László elnök indítványozza, hogy keresztesenek meg hazafias körlevelekben a vármegye, Rimaszombati és a megyei rendezett tanácsú városok a „Fehér-Kereszt” hathatós támogatása érdekében.

Az egyleti pénzek iránt az határozottatott Hámos László indítványára, hogy a mig a gyermekmenház felépítése meg nem valósítottatik, a fiók tőkei a rimaszombati takarékpénztárnál helyeztessenek el.

A nőegyletnek jegyzőkönyvi köszönet szavazzattott meg a felajánlott 517 frtért.

A fiókegylet alapszabályainak megalkotására egy bizottság küldetett ki. Bornemissa László elnöklete alatt Baksay István, Molnár József és Dr. Szeless Ödön tagokból.

A választmány utasít va lett a vagyoni leltár elkészítésére.

A központi közgyűlésen való képvisellel megbizatik az elnökség, itt megemlítjük azt, hogy azon maga Stefánia főhercegnő ő fensége fog elnökölni.

Az elnök-ég megbizott, hogy a központi egyesület hathatós támogatását is kérje ki.

Az elnökő Hámos László ezután elismerését és köszönetét fejezi ki a közgyűlésen megjelenteknek buzgalmukért Bornemissa Lászlóné elnökönnek az egyesület nemes vezetéseért, Dr. Szeless Ödön titkárnak az egyelet ügyei körül kifejtett kitartó munkásságáért, különösen a szépen megszerkesztett igazgatósági jelentésért

A közgyűlés az elnökség lelkes éljenzése mellett nyert emelkedett hangulatban befejezést.

Vármegyei közgyűlés.

Hirdetmény.

A köztanácskozás tárgyat képező közügyek elintézése végett szükséges, törvény- és szabályrendeletileg megállapított rendes tavaszi vármegyei közgyűlés határidejű főispán ur ő Méltóságával egyvetértőleg a folyó évi márczius hó 23-ik és következő 24-ik napjának d. e. 9 órája Rimaszombati városába, a vármegye székházának nagytermében tüzetett ki.

Midőn erről vármegyénk t. közönségét ezeannel értesitem és a vármegyei bizottság tagjait személyes megjelenésre hivatalból tisztelettel felkérem, egvidejűleg közütdomásra hozom, hogy ez alkalommal, a köztanácskozás és elintézés kiválóbb tárgyait, a multa 1895-ik évi házipénztári számadásnak megvizsgálása, a vármegyei kezelés alatt álló összes pénztárak és alapok multa évi kezeléséről vármegyei főpénztárnok által összeállított és számvevői-

leg megvizsgált számadási főkimutatásoknak, valamint mult évi október hó 9-én tartott közgyűlésnek 19236. sz. a. hozott határozatával új vármegyei székház építése tárgyában kiküldött bizottság jelentésének tárgyalása s egyéb a törvény 46-ik szakasza értelmében a tárgysorozathoz szabályszerűen kihirdetendő közérdekű ügyek fogják képezni.

Kelt Rimaszombatban, 1896. február hó 28-án
Bornemisza s. k., alispán.

Hirek és vegyesek

Meghívó. A rimaszombati egy. prot. főgimnázium Tompa-köre 1896. márczius 15-én d. u. 3 órákor a főgimnázium tornatermében *hazafias ünnepélyt* rendez, melyre a nagyérdemű közönséget tisztelettel meghívja *Dr. Veres Samu* önk. elnök. — *Műsor:* 1. Ének. — 2. Elnöki megnyitó Dr. Veres Samu tanártól. — 3. „Márcz. 15.” Költemény Illyés Balinttól, szavalja Lőkös Sándor (köz. egy. díjjal jutalmazott szavalat). — 4. Feltámadás (u. o. díjjal jutalmazott felolvasás). — 5. Ének. — 6. „Márcz. 15.” Költemény Jakab Ödöntől szavalja Hritz Dániel VIII. o. tan. (köz. egy. díjjal jutalmazott szavalat). — 7. „Emlékezzünk régiekről” (a polg. olv. kör díjjal jutalmazott felolvasás) Törköly József VIII. o. tanulótl. — 8. „A honvédek sirja felett” költemény Ábrányi Emiltől, szav. Groszberger Sándor VI. o. t. (a köz. egy. díjjal jutalmazott). — 9. Elnöki jelentés a pályázatok eredményéről. — 10. Ének.

Eljegyzés. Vármegyénk egyik előkelő és köztiszteltben álló családjától Jánosiból örvendetes, családi hírt közölnek. Ugyanis Br. *Nyáry Sándor* es. és kir. kapitány s neje *Borbély Pauline* fia Br. *Nyáry László*, ki néhány év előtt az ifjuság körében alakult Tompa szobor-egylet élére állva, annak fellendítése körül sokat és sikeresen fáradozott s magának ezzel érdemeket szerzett, eljegyezte *Dobsa Lajos* biharmegyei nagybirtokos és neje *Gézy Gizella* nagyműveltségű egyetlen gyermekét *Margitot*. Állandó boldogság kísérje a köendő frigyet!

A helybeli kir. ügyészséghez alügyészi helyettesül, míg az újonnan áthelyezett alügyész elfoglalja állását, *Porubszky rózsabegyi* alügyész küldetett ki.

Halálozás. Gömörmege egyik előkelő családját súlyos gyászesa érte a *Török Sándor* f. hó 8-ikán bekövetkezett halálával. Az elhunyt valamikor kiváló alakja volt a megyei társadalomnak, Gömörmege alispánja volt, majd országgyűlési képviselő választott, s később Gyöngyösi törvényszéki elnökké nevezetett ki. Halálát széleskörű rokonság gyászolja. Temetése f. hó 10-ikén a rokonság és nagyszámu tisztelők őszinte és impozáns részvéte mellett ment végbe Jánosiban. — A gyászestéről a család következő jelentést adta ki:

„Török Gyula, Török Kálmán és Török Ferenc, mint inokatestvérek, a nagyszámu rokonság nevében is, szomorodott szívvel jelentik nagybátyjuk: *szendrői Török Sándor* urnak, volt országos képviselő s nyugalmazott törvényszéki elnöknek, folyó hó 8-án, élete 81-ik évében végelgyengülés folytán bekövetkezett elhunytát. — A megboldogult hült tetemei folyó hó 10-én, délelőtti 10 órákor fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a jánosi-i sírkertben örök nyugalomra tétetni. — Az engesztelő szent mise-áldozat folyó hó 10-én a temetés után fog Jánosiban a róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutatni. — Nyugtassa édesen hült porait a föld, elfáradt lelkét az égi kegyelem! — Jánosi, 1896. márczius 8-án.

Márczius 15-ikét a rimaszombati kereskedő ifjak egylete is megünnepli. Ezen egylet, mely rövid fennállása óta életrealóságának élénk tanujelét adta, igyekszik beigazolni azt, hogy alapszabályaiban és programmájában az első helyet nem hiába foglalják el a hazafias és nemes eszmeinek propagálása, mert ily irányban hathatósan működni is tud. Ez első ünnepély vasárnap d. u. 2 órákor az egylet helyiségében tartatik meg s műsorába alkalmi szónoklatok és szavallatok vannak felvéve. Az ünnepélyen az egylet szívesen látja az érdeklődő közönséget saját helyiségében: Kossuth utca 34. sz. alatt.

Képviselőtestületi közgyűlés. Városunk képviselő-testületének márczius hó 11-én tartott közgyűlésén — mely alkalommal megyénk érdemekben gazdag fő- és alispánját Rimaszombat város díszpolgáraivá választották — élénk vitát idézett elő a tárgysorozatnak két pontja. Egyik a szabaddai és pengelési puszták bérleti feltételeinek megállapítása körül merült föl, a helybeli vadásztársulat érdekeit védelmező tagok dr. Szabó Samu megyei főorvos felszólalására szerették volna a feltételek közé bevenni azt a pontot is, hogy a vadászati jog a két pusztára nem fog bérbe adni. A többség oly értelemben határozott, hogy a vadászati jogot a város fentartja magának. — A másik ügy a Szijjártó-utca alsó részének gyalogjáróval való ellátása volt, melynek költségvetését a városi mérnöki hivatal 2232 frtra tervezte; e járdával kapcsolatban egy 1000 frtba kerülő hid is tervezetett. E hid volt a lapos offensionis, melynek létesítése, vagy elejtése körül élénk, majdnem szenvedélyes vita merült föl. Az volt a kérdés, hogy a hid hasznára lesz-e ez utczának vagy nem? s a nézetek annyira ketté ágaztak, hogy a képvis. testület egyáltalán nem jöhetett tisztába aziránt: felépítsék-e a hidat vagy nem? Így a kérdés felett szavazni sem lehetett s a határozat az lett, hogy a hid építése ezuttal elhalasztatik.

A helybeli csendőrség ideiglenes vezetésére a csendőrhadnagy betegege miatt *Kricsfalvy Jenő* hadapród helyeztetett át.

Korcsolyaestély. A helybeli koresolyázó egylet tagjai f. hó 7-ikén a kaszinó nagytermében kedélyes kis mulatságot rendeztek. A hívek ugyan meghazudtoltak bennünket, mert nagyon is kevesen voltak, s csaknem kizárólag az u. n. szűkkörű jégesalád tagjai jelentek meg, de kedélyesség dolgában bármily nagyszabásu mulatsággal kiállotta volna a versenyt ez az estély. A Szép és kedves fiatal hölgyek igazi magyaros tüllel és csapongó jókedvvel járták a táncot reggeli 5 óráig méltó gyönyörűsége azoknak, kik csak csendes kvaterkázó szemléltői voltak a lelkes mulatságnak, melyen jelenvoltak: *Danielisz Etelka*, *Györy Ida*, *Institőrész Anna*, *Komjáthy Gizella*, *Mészáros Jolán*, *Pappszász Irén*, *Rásky Etel*, *Szakall Rózi* és *Maresa* kisasszonyok; továbbá: *Institőrész Endréné*, *Kalla Mihályné*, *Lukács Gézané*, *Matolesy*

Pálné, *Mészáros Kálmáné*, *Ragályi Gézané*, *Szakall Istvánné* és *Szakall Vinczéné* urnók.

Halálozás. Súlyos csapás érte *Banczik Sámuel*, kokovai ág. ev. lelkészt; atyja: *Banczik Pál* nyug. tanító f. hó 8-dikán elhunyt, temetése az ismerősök és jó barátok nagy részvéte mellett f. hó 10-dikén ment végbe. A gyászestéről a család következő jelentést adta ki:

„Alulírottak úgy a magok, mint a nagyszámu rokonság nevében mélyen megszorodott szívvel jelentik: *tudós Banczik Pál* nyugalmazott és jubilált ág. hitv. ev. tanítónak folyó évi márczius hó 8-án d. u. 2 órákor, életének 75 ik évében végelgyengülés folytán történt gyászosa elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei a folyó hó 10-én d. u. 2 órákor fognak az ág. hitv. ev. egyház szertartása szerint a kokovai sírkertben örök nyugalomra helyeztetni. Kelt Kokován, 1896. évi márczius hó 8-án. Nyugodjanak békében porai! Aldás emléken! — *Banczik Pál*, *Banczik Sámuel*, mint fiai. — *Lux Jakab*, *Krno Dániel*, mint vejei. — *Banczik Sámuelné* szül. *Bulla Mária*, mint menyee. — *Lukács Péterné*, *Martinyi Pál*, n. enyedi *Borsai Rezsóné*, *Lux Annál*, *Margit*, *Gizella*, *Anna*, *Irma*; *Krno Cirill*, *Banczik Sámuel*, *Pál*, *Mária*, *Aladár* és *Oszkár* mint unokák. — *Lukács Béla*, mint dédunoka s számos rokonok.

Thea-estély. A rimaszombati izraelita nőegylet f. hó 8-án este egy valóban fényes estélyt rendezett. Az estélyt oly esemény előzte meg, a mely magában véve is alkalmas volt arra, hogy az emberek nagy várakozásal nézzenek az est elé. Az izr. nőegylet elnöksége ugyanis meghívta a Rimaszombat és Vidéke jótékony nőegylet elnökségét. Az egyik nőegylet elfogadta a másiknak meghívását, és ez estén *Bornemisza Lászlóné* mint egyleti elnökő férje, vármegyénk alispánja karján meg is jelent. Őt kísérték *Marton Jánosné*, *Kern Adolfiné* és leánya *Jolán*, *Lukács Gézané*, *Szakall Istvánné* urhölgyek és *Sárkány Imre* nőegyl. jegyző; emelték az est jelentőségét megjelenésök által, *Hámos László* főispán, *Lukács Géza* jegyző, *Szakall István* nagybirtokos, dr. *Szabó Samu* és dr. *Löcherer Tamás* főorvosok, ott láttuk még *Lengyel Samu*, *Somogy Géza* főmérnök, *Brukner Ferenc*, *Szelezky Árpád*, dr. *Szeless Ödön*, *Komáromy István*, dr. *Schweighoffer Ferenc* stb. urakat, a tisztakar néhány tagját, kik valamennyien az izr. nőegylet tisztos törekvéseinek méltánylását mutatták ki megjelenésük által és elősegítették, hogy az est a komoly testvériesülés ünnepe legyen. — Az egész estén emelkedett hangulat, derű uralkodott, a szép hölgykoszorú eszabos díszlet képezte a nagy társaságnak, a táncz igazi magyaros jókedvvel folyt, a négyeseket 36 pár tánczolta. A szép mulatság létrejöttében kiváló érdeme van dr. *Kármán Aladár* orvosnak, ki párját ritkító buzgalommal fáradozott azon, hogy minél szebb és előkelőbb közönség adjon találkozózt ez estén, hogy ott a legjobb kedv, fesztelenség uralkodjék, s hogy a mulatság a testvériesülés ünnepevé nöje ki magát. — A szép hölgykoszoruban voltak a már említettek kivül: *Adam Regina*, *Dickmann Anna*, *Eckstein Róza*, *Grosz Ilona* (Gesztete), *Holländer Margit*, *Hoselitz Helén*, *Kohn Gizike*, *Kohn Irma*, *Klein Gizella*, *Krausz Bettike*, *Weinfeld Irén* kisasszonyok, továbbá: *Adam Henrikné*, *Bodor Árminné*, *Braun Zsigmondné*, *Blau Vilmosné*, *Braun Gyuláné*, özv. *Berger Francziská*, dr. *Cziner Miksáné*, *Dickmann Ignáczné*, *Frank Adolfiné*, *Gömöri Edéné*, *Grósz Morné* (Gesztete), *Holländer Lajosné*, *Heksch Bertalané*, *Hexerné*, *Jellinek Bertalané*, *Kohn Sámuelné*, *Kohn Albertné*, *Kohn Adolfiné*, *Kohn S. né*, *Krausz Bernátné*, *Krausz Simonné* (Jánosi), *Krausz N. né*, dr. *Lichtschlein Adolfiné*, *Reisz Józsefné*, *Schweitzer Dávidné*, *Weinfeld Adolfiné* és *Weisz Adolfiné* urnók. — A szépen sikerült thea-estély szakadatlan s cseppet sem esőkönő jókedvben a reggeli órákig tartott.

A „Gömöri-kör” estélye. Az a lízas tevékenység, a melylyel az előkészítő bizottság a kör nagy estélye létrehozásán dolgozott, a legszűkebb körökben is felkeltette az érdeklődést. A körülmények oda mutatnak, hogy az első nagy estélyt, a melyet a kör Budapestén rendez, nem remélt siker fogja koronázni. Nagyban emeli az estély fényét, hogy koszorús költőnk *Pósa Lajos* megjelenésével tisztelt meg a kört. Az izléssel kiállított meghívó a következő: *Meghívó.* A „Gömörmegei egyetemi ifjuság köre” Budapestén 1896. márcz. 13-án a *Petanovics-féle* vendéglő külön helyiségében (*Andrássy u. 39.*) társasvaesoraival egybekötött hangversenyt rendez, melyre a cz. urat és családját tisztelettel meghívja a rendezőség. A társasvaesora részvételi díja 2 frt. Kezdeté 8 órákor. *Műsor:* Elnöki megnyitó tartja: *Netkovszky Ernő*. 2. *Csalogány keringő.* Zongorára szerző s előadja: *Törköly László*. 3. *Törött hajó.* *Irta Coppée F.* szavallja: *Hédervári Lehel*. 4. *Egy kacaj.* *Irta* és felolvassa: *Bodor Dezső*. 5. *Resignation.* Par *Charles Dancla*. Hegedűn előadja: *Gara Zoltán*, zongorán kíséri: *Törköly László*. Monológ. Előadja: *Harmatzy Loránt*. 7. *Magyar népdalok.* Zongorán előadja: *Törköly László*.

Helyreigazítás. A „Gömör-Kishont” 1896. márcz. 5-iki számában a Gömöri-kör javára adakozók névsorából véletlenül *Barna Imre* ur kimaradt; ki egy forinttal szintén hozzájárult a kör alapítójának gyarapításához. Fogadja utólagosan is köszönetünket. Budapest 1896. márcz. 9. *Báthory Andor* főjegyző.

Köszönetnyilvánítás. Az izr. nőegylet nevében átvettünk dr. *Kármán Aladár* urtól, mint a „Thea-estély” rendezőjétől 177 frt 20 krt, melyet ezennel nyugtázunk. Nem mulaszthatjuk el a tisztelt rendezőknek, leginkább dr. *Kármán Aladár* urnak fáradhatlan tevékenységeért, ügybuzgóságáért hálás köszönetünket kifejezni. — Rimaszombat, 1896. márczius 11-én. — Az izr. nőegylet nevében: Az elnökség.

A levelek helytelen czimezése a postának igen sok gondot okoz, s különösen a Budapestre szóló levelek hiányos czimezése sok kellemetlenség kuforrása lehet. A posta és távirda igazgatóság e tárgyban következő hírdetést adta közre: „Budapest székes főváros területére szóló levelezések gyors kézbesítését felette hátráltatja azon körülmény, hogy a levelezések czimezése hiányos. — A czimiratban ugyanis legfeljebb az utca és a házsám van feltüntetve, holott a levelezések gyors szétosztása és kézbesítése érdekében igen kívánatos, hogy a czimiratban a közigazgatási kerület (I—X-ig), az emelet és ajtószám is ki legyen tüntetve. — A levelező közönség érdekében elrendeltem ugyan, hogy a Budapestre érkező mozgóposták a székes főváros területére szóló levelezéseket közigazgatási kerületenkint dolgozzák

föl, hogy ilyképen azoknak a főpostahivatalnál levélhordói kerületenkint való feldolgozása gyorsíttassék, ezen intézkedésem azonban a gyakorlatban ép a fentebb jelzett hiányos czimezések következtében nem jár a kellő eredménynyel. — A t. levelező közönséget tehát saját érdekében is felkérem, miszerint a Budapestre intézendő s itt kézbesítendő levelezéseinek czimiratában az utca és házsámokon kívül még a közigazgatási kerület, valamint (az emelet és ajtószámot) is künni szíveskedjék, pl.: „*Horváth Kálmán* urnak Budapestén, IV. koronaherceg utca 14. sz. I. emelet, 5. ajtó.” — Budapest, 1896. február 11-én A m. kir. posta- és távirda igazgatóság.”

Albrecht Szalvator főherceg elhunytáról emlékszik meg igen érdekes czikkben az „Ország Világ” legutóbbi (10-ik) száma. Közli a főherceg sikerült arcképét is. Bemutatja azonkívül *Arsén Herssay*, *P. Makus Emilia*, *Block N.*, zeneszerző arcképeit, képeket *Ad Assauból* (a hol *Ferencz Ferdinand főherceg* tartózkodott) Szalonikiból, stb. bemutatja *Arton* esodálatos maszkjait stb. Szövegképet irtak: *Erdélyi Béla*, dr. *Falk Zsigmond*, *Buday László*, *Téglás Gábor*, *Boér Miklós*, *Pásztor Árpád*, *Catherin*, *Szigeti József* stb. Az „Ország Világ”-ot mindenkinek szív sen ajánlhatjuk. Előfizetése negyedévre 2 frt. Mutatványszámot ingyen küld a kiadóhivatal (Budapest V. Hold u. 7. sz.)

Magyar osztály-sorajáték. A magyar osztály-sorsjáték, — mely nyereségeinek sokasága és magasságával, nemkülönben annyira kedvező esélyeivel nemcsak hazánkban, de a külföldön is oly népszerűséget vívott ki magának — második osztályának húzását márczius 11-14-ig, tehát már néhány nap mulva ejtik meg a kormány felügyelete alatt és dr. *Weinmann* kir. közjegyző jelenlétében. Azon körülmény, hogy ezen sorsjáték utóbbi húzásainál kisorsolt nagyobb fönyeresemények vidékiek által vásárolt sorsjegyekre estek. — annak közkedveltségét még inkább növelte. A már legközelebbi szerdán kezdődött húzásnál 10.000 nyeresémet fog 1.648.000 korona összértékben kisorsolhatni.

Nyilvános számadás. A rimaszombati izr. nőegylet saját alapítókéje gyarapítására f. hó 8-ikán rendezett thea-estélyen bevétel volt . . . 260 frt — kr.
kiadás . . . 82 frt 80 kr.

maradt tiszta jövedelemként . . . 177 frt 20 kr.

A mulatság jövedelméhez felülfizetéseikkel hozzájárultak: *Hámos László* főispán 9 frt, *Frank Adolf* 8 frt, *Holländer Lajos* 6 frt, *Szakall István* (Zabzó) 5 frt, *Schweitzer Dávid*, *Berger Francziska* 4—4 frt, *Bródy Bertalan*, dr. *Cziner Miksa*, *Gömöri Ede*, *Grósz Mór* (Gesztete), *Hercz Adolf* (Losonez), dr. *Lichtschlein Adolf*, *Weisz Frigyes* (R-Brézó) 3—3 frt; *Bornemisza László* alispán, *Bodor Ármín*, *Eckstein Fiesko*, *Grosinger Miksa*, dr. *Kármán Aladár*, *Braun Zsigmond*, *Kohn Sámuel*, dr. *Krausz Gyula*, *Weisz Dávid*, *Heksch Jakab*, *Róth Géza*, *Reisz József*, dr. *Schweighoffer Ferencz*, *Dickmann Ignácz*, *Steiner Áron* (Tiszoloz), *Kosiner Vilmos*, *Jellinek Bertalan*, *Hoffmann Sándor* (Pozsony), *Péter József* 2—2 frt; dr. *Schwarz Márk* (Tiszoloz), *Blau Vilmos*, *Kohn Albert*, *Braun Gyula*, *Heksch Bertalan*, *Hirschler mérnök*, *Hoselitz Salamon*, *Rábely Miklós*, *Krausz Bernát*, *Krausz Simon*, *Krausz Sándor*, *Adam Henrik*, *Kern Adolf*, *Kohn Adolf*, dr. *Löcherer Tamás*, *Roth N.* (Losonez), dr. *Szabó Samu* főorvos, *Somogy Géza*, *Szelezky Árpád* 1—1 frt; *Andrássy László*, *Kohn Sámuel*, és egy kosár megváltása 50—50 kr. Összesen 115 frt 50 kr., mely összeget e helyen köszönettel nyugtázva, kedves kötelezettséget teljesíték, mikor a nőegylet nevében a felülfizetőknek, özv. *Miskolczy Istvánné* urnóknak (ki egy szép tortát ajándékozott,) továbbá *Rimaszombat város* tek. tanácsának a teremdj felének engedéseért; *Schweitzer Dávid* és *Braun Zsigmond* urnaknak a pénztárnál a teendő szíves ellátásáért, végül mindazoknak, kik a mulatság szép erkölcsi és anyagi sikerét előmozdították, hálás köszönetet mondok.

Rimaszombat, 1896. márczius 10.

Dr. *Kármán Aladár*.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Pályázat.

A dernői r. k. hitközség 12000 koronáért templomához illő tornyot akar építtetni. A szükséges anyagokat, a fézi- és igaznapszámokat, a vállalkozó adja. A tervet a költségvetéssel együtt f. évi márczius 31-ig a hárskúti r. k. plebániái hivatal.

Hirdetmény.

355. sz. — A tornallyai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Laczi Máté Andrásnak Laczi Máté János** elleni vangyonközösség megszüntetése iránti ügyében a rimaszombati kir. törvényszék (a tornallyai kir. járásbiróság) területén lévő **Felső-Rás** községében fekvő a felső-rási 51 szíjtkvben foglalt **Laczi Máté Andrá** és **Laczi Máté János** 39. 38/1. és 39/1. hrszámu beltelkére és ezen le. 0 43. sz. a. házra, istállók, kamara és csürre a magasabb ígéretet tevő által megajánlott az árverést 715 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1896. márcz. hó 30-ik napján d. e. 9 órákor** **Felső Rás** községében a község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron vagy azon felül eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok eredeti becsárának 10%-át vagyis 50 frtot készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvalékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. § a értelmében a bauptvnek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Tornallyán, 1896. február hó 12-ik napján.

A tornallyai kir. jbiróság mit telekkönyvi hatóság.
Kálnitzky, kir. albiró.

Tavaszi vetésre.

Bornemisza István ur f.-bátki gazdaságában mintegy 120 mm. tisztán kirostált kitűnő **tavaszbükköny** eladó.
Bővebb felvilágosítással szolgál **Hovannetz József** tisztartó **Uzapanyiton**, u. p. F.-Balog. 3-3

Nyári legelő.

A **Báró Vay Dénesné** tulajdonát tevő derenessényi birtokban nyári legelőnek nyilvános árverésen való bérbeadására f. **1896. évi márczius 17-ik** napjának délelőtti 10 óráját tűzöm ki Rimaszombatba ügyvédi irodámba, mely helyre és időre a hasznobérelni kívánók tisztelettel meghívhatnak.

Rimaszombatban, 1896. márczius 7-én.

Molnár József, ügyvéd.

GLÜCKSTHAL MÓR

női- és férfi divatruháza
RIMASZOMBATBAN.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudására juttatni, hogy eddigi női- és férfi divatruháimat teljesen újonnan berendeztem és kézműárúkkal, valamint a legújabb divatu szövét- és mosókélmékekkel dusan felszereltem, s így raktáramon dus választékban kapható mindenféle vászon, chiffon, kanavász, asztal- és ágyterítők, függönyök, szőnyegek és mindennemű **rövid- és szövöttárú**.

Bátorkodom becses figyelmét felhívni ezen ezélszerű újításomra, és előre is biztosíthatom a nagyérdemű közönséget, hogy pontosan és jutányos szabott áron leend kiszolgálva üzletemben, mert nekem legfőbb törekvésem a m. t. közönség nagybecsű bizalmát kiérdemelni s azt meg is tartani.

Nagybecsű kegyes pártfogását kérem mély tisztelettel
2-*

Glücksthal Mór.

Hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-ez. értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1896. évi 1006. számú végzése következtében **Süteo István** ügyvéd esődtömeggondnok által képviselt **Kuchta D. F.** esődtömege ellen fogatosított esődtömeg elárúzás útján lefoglalt és 450 fitra becsült bolti árukából álló ingóságok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a rimaszombati kir. bíróságnak 1076./1896. számú végzése folytán önkéntes árvevés útján Tiszolozon alperes üzlethelyiségében leendő eszközzésére, **1896. évi márczius 16-ik napjának** délelőtti 9 órája s esetleg következő napjai határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-ez. 107. és 108. § a értelmében készpénzletés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adatni.

Kelt Rimaszombat, 1896. évi márcz 10-ik napján.

Gasko, kir. bíró. végrehajtó.

A hercegi balogvári uradalom

Eladó magvak:

Oberndorfi répmag

1895. évi termés, fajtiszta, esiraképes **métermázsánkint 25 frt**

Luczerna mag

1895. évi termés, tiszta arankamentes, esiraképes, fajtiszta **métermázsája 40 frt.**

Tavaszi bükköny

tiszta, esiraképes **métermázsája 7 forint.**

Valódi nagyszemű

orégon angol árpa

métermázsája 7 frt.

Megtekinthetők: **Pusztá-Csobánka** (Gömörmegye) vasútállomás: **Rimaszécs.**

Közelebbi felvilágosítást nyerhetni a hercegi uradalom **rimaszécsi tisztartói hivatalánál.**

Uj cserépkályhák!

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy az **ANDRIK SÁMUEL**-féle tamásfalvai cserépkályhagyártást átvettem, és azt ugyanott minden tekintetben újítva, folytatni fogom.

Kiváló minőségű **agyagunk felülmul** minden más bel- és külföldit, továbbá új minták és vegyészileg javított máz beszerzése, nemkülönben kitűnő munkaerő, azon kellemes helyzetbe juttat, hogy a versenyt **bármely** hazai és külföldi gyártmánnyal bátran fölvehetem és ez által a m. t. közönséget megkímélem a tetemesen drágább és sok kellemetlenséggel járó idegen gyártmányu kályhák beszerzésétől. — **Cserépkályháim csiszolva is állíttatnak.**

Ezen új vállalatomban a m. t. közönség szives pártfogásáért esdve maradtam

kiváló tisztelettel

BRAUN ZSIGMOND, vaskereskedő.
RIMASZOMBAT.

4-*

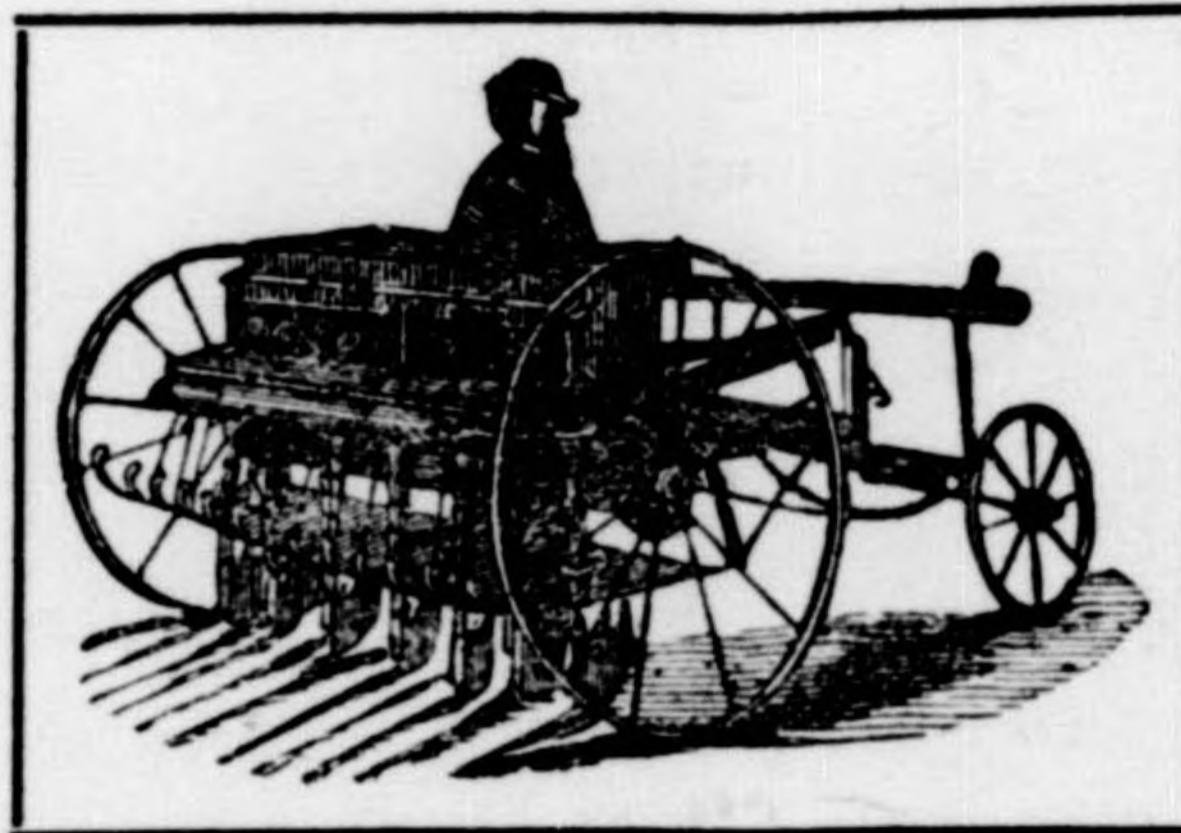
Rendelések vasüzletemhez intézendők. Javítások és átállítások is elfogadtatnak.

Uj cserépkályhák!

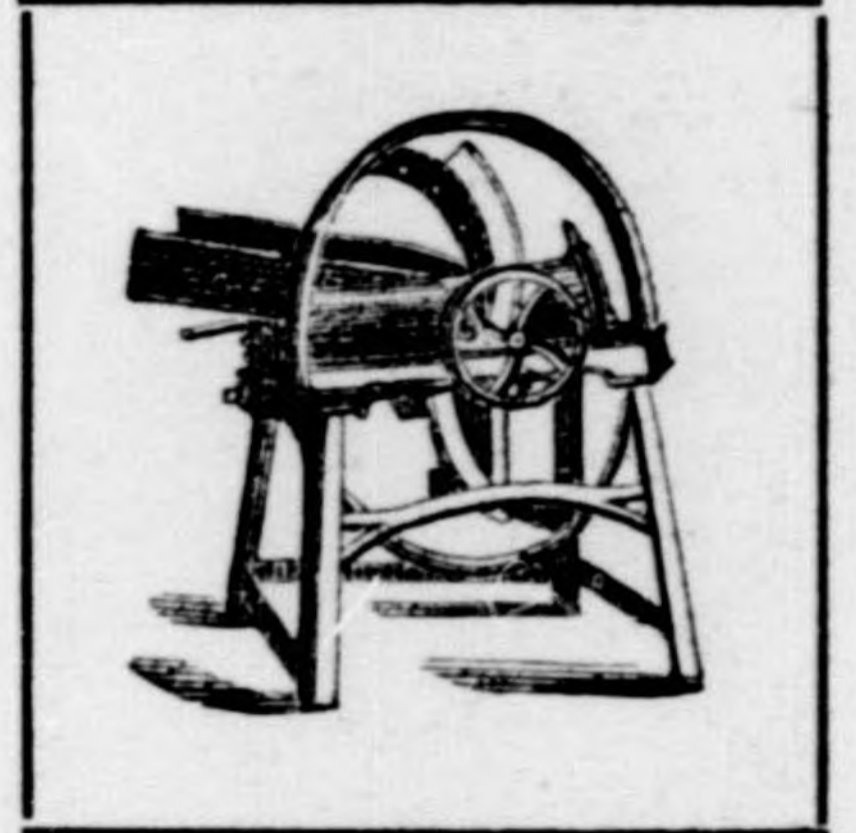
FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntődéje Kassán, Vám-utcza 11. sz.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával ezélszerűen s gondosan gyártott jó hirnevű gépeit, nevezetesen:

Sorvető gépeket,
Szóróvető gépeket,
Ekéket, Boronákat,
Hengereket, Lókapákat,
Tengeri morzsolókat,
Borsajtókat és szőlőzúzókát;
továbbá mindennemű

Szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat, Szeszgyár-berendezéseket.

Gépeink, eszközeink és egyéb gyártmányainkat készletben tartjuk gyárunkban. **Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődénk gyártmányai árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldjük.**

2-6

Magyar Osztály-Sorsjáték.

35007 pénznyeremény 7932000 korona összértékben.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben **egy millió korona.**

3-*

II. osztály.
Huzás 1896. márczius 11-14-ig

Nyeremény	korona	korona.
1 á	100000	100000
1 "	60000	60000
1 "	40000	40000
1 "	30000	30000
1 "	20000	20000
1 "	15000	15000
1 "	10000	10000
2 "	8000	16000
8 "	4000	32000
10 "	2000	20000
13 "	1000	13000
100 "	400	40000
860 "	200	172000
9000 "	120	1080000

10000 nyeremény össz. 1648000

Sorsjegyeket ajánl és szétküld az összegnek postautalványon való előzetes beküldése mellett vagy utánvétellel

II. osztályú vétel-sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
40—	20—	4—	2—

II. és III. osztályú teljes sorsjegyek árai:

$\frac{1}{1}$	$\frac{1}{2}$	$\frac{1}{10}$	$\frac{1}{20}$
60—	30—	6—	3—

Ezen eredeti áron kívül II. osztályú sorsjegyek megrendelésénél ajánlott levél portója és nyereményjegyzék díja fejében 25 kr., teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig ajánlási díj és 2 nyereményjegyzékért 40 kr. küldendő be.

III. osztály.
Huzás 1896. május 12-28-ig.

Nyeremény	korona	korona.
1 jutalomdíj	600000	600000
1 á	400000	400000
1 "	300000	300000
1 "	200000	200000
1 "	100000	100000
2 "	40000	80000
2 "	20000	40000
5 "	10000	50000
10 "	8000	80000
34 "	6000	204000
100 "	2000	200000
200 "	1000	200000
2650 "	200	530000
22000 "	150	3300000

25007 nyerem és 1 jutal 6284000

HEINTZE KÁROLY, BUDAPEST.

Szervita-tér 3. Sürgőnyezim: LOTTOHEINTZE Budapest. Szervita-tér 3.

A magyar általános köszen bánya részvénytársulat.

Budapesten, V., Erzsébet-tér 19.

Tisztelettel tudatja a t. cz. gőzmalmok, szeszgyárak, gőztéglagyárak, mészégetők és egyéb iparvállalatokkal, hogy a

sajó-szent-péteri

köszénbányáink is teljes üzemben vannak, s minden igényeket legjobban kielégítenek.

Megrendelések úgy királdi, mint sajó-szent-péteri

akna, koczka és darabos szenére

központi irodánkhoz

Budapest, V., Erzsébet-tér 19. sz. a. intézendők.

Jutányos árak • Pontos és gyors szállítás.

1-3